

סיג שהזהב עמו - שם עון. לוי - חבור של הכל להתחבר משני צדדים. יהודה - נקבה עם זכר נדבקה. יה"ו - זה זכר. ד"ה - זו נקבה שהיתה עמו.

ד"ה, למה ד"ה? אלא ד' בהדבקות של רע עמה היא דל"ת, היא עניה, וצריכה לשוב בגלגול לבער את אותו הרע ולהתבלות בעפר, ואחר לצמח בצד הטוב ולצאת מעני לעשר, ואז ה' ועל זה יה"ו ד"ה.

צא זקן מתוך התהומות, אל תפחד, כמה ספינות מזמנות לך בשעה שתשוט בים כדי לניח בך. בכה כמו מקדם ואמר, רבון העולם, אולי יאמרו המזמנות העליונים שאני זקן ובוכה כתינוק. גלוי לפניך ששל כבודך אני עושה, ולא עשיתי לכבודי, שהרי בתחלה היה לי להשמר שלא אפגס לים הגדול, ועכשו כיון שאני בו, יש לי לשוטט בכל הצדדים ולצאת ממנו.

יהודה אפה יודוף אחיה, (כלם מודים על השם הנה) הינו מה שאנו אומרים ברוף אפה, הוא ברוף והיא אפה. לכל בניו לא אמר יעקב אפה, אלא למקום שהצטרף. זהו אפה. השם הנה (ודאי אפה) יודוף אחיה. כלם מודים לך על השם הנה. ודאי אפה יודוף אחיה, על השם הנה הסתלק ונכפה הצד האחר, משום ששפנקא ונזכר, הרי יוצא אתו הצד האחר. כיון שאומרים אפה, שלטון ונדלה יש לה, והצד האחר נכפה ולא נראה שם. ודאי שבשם הנה נרשם ונבחר מהצד האחר. וזו העליה והממשלה שלה, ושכר ורע לצד האחר. כיון

אלהים יהי אור, ימינא אור. שמעון שמאלא אור בהוא סיגא דדהבא בהדיה שם עון. לו"י: חבורא דכלא, לאתחברא מתרין סטריין. יהודה: נוקבא בהדי דכורא מתדבקות, יה"ו, דא דכורא. ד"ה, דא נוקבא דהות בהדיה.

ד"ה, אמאי ד"ה. אלא ד', באתדבקותא דרע בהדה, איהי דל"ת, מספנא איהי, ואצטריך לאתבא בגלגולא, לאתעפלא ההוא רע, ולמתבלי בעפרא. ולבתר לצמחא בסטרא דטוב, ולנפקא ממספנו לעתירו, וכדין ה'. ועל דא, יה"ו ד"ה.

פוק סבא, מגו תהומי, לא תדחל, כמה ארביין זמינין לך, בשעתא דתשוטט ימא, בגין לנייקא בהו. בכה כמלקדמין ואמר, מארי דעלמא, דילמא יימרון משריין עלאין, דאנא סבא, ובכי כינוקא. גלי קמוך, דעל יקרך אנא עבדי, ולא עבידנא על יקרא דילי, דהא בקדמיתא הוה לי לאסתמרא, דלא איעול בימא רבא, והשתא כיון דאנא ביה, אית לי לשטטא בכל סטריין, ולנפקא מניה.

יהודה אפה יודוף אחיה, (בראשית כט) (ס"א כולהו אודאן על שמא דא והיינו וכו') היינו דאנן אמרין ברוף אפה. איהו ברוף ואיהי אפה, לכלהו בנוי לא אמר יעקב אפה, אלא לאתר דאצטריך. דא איהו אפה.

שמא דא, (נ"א ודאי אפה) יודוף אחיה, פלהו אודן לך על שמא דא, ודאי אפה יודוף אחיה, על שמא דא, אסתלק ואתפניא סטר אחרא, בגין דכד אתקרי ואדפר, הא נפקת סטרא אחרא בהדה. כיון דאמרי אפה, שלטנו ורכבנו אית לה, וסטרא אחרא אתפניא, ולא אתחזיאת תמן. ודאי בשמא דא אתרשים ואתבריר מסטרא אחרא. ודא אסתלקו ושלטנו דיליה, ותבירו וביש לסטרא אחרא.

כיון ששפנקא ונזכר, הרי יוצא אתו הצד האחר. כיון שאומרים אפה, שלטון ונדלה יש לה, והצד האחר נכפה ולא נראה שם. ודאי שבשם הנה נרשם ונבחר מהצד האחר. וזו העליה והממשלה שלה, ושכר ורע לצד האחר. כיון

שִׁיּוּדוֹף אַחִיךָ עַל הַשֵּׁם הַזֶּה, אַתָּה, אִז יִדָּף בְּעַרְףְּ אִיבִיךָ, מִיַּד נִכְנָעִים אֵלֶיךָ, וְהַשֵּׁם הַזֶּה גּוֹרֵם. יִדְעָתִי, חֲבָרִים, יִדְעָתִי, שְׂאֵתָה הָרִי הַשֵּׁם הַזֶּה, אַתָּם אוֹמְרִים לְמָקוֹם עֲלוּן אַחַר, שְׂפָתוֹב (תהלים ק) אַתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם, בַּיָּמִין הָעֲלִיּוֹן. יִפֶּה הוּא, שְׂהָרִי כִּיּוֹן שְׂרָבִי שְׂמַעוֹן מוֹדִים לוֹ עֲלוּנוֹים וְתַחְתּוֹנוֹים, וְזָכָה לִפְלֵ. כָּל מָה שְׂהוּא אוֹמֵר, כִּף זֶה וְיִפֶּה.

אַבְרָם כְּשִׂתְּהִיו מַגִּיעִים אֵלָיו, אִמְרוּ לוֹ וְהַזְכִּירוּ לוֹ אֵת יוֹם הַשְּׂלֵג כְּשִׁזְרַעְנוּ פּוֹלִים לְחַמְשִׁים וּשְׁנַיִם גּוֹנִים, שְׂהָרִי אַתָּה כֹּהֵן. כְּאֵן נִקְשֵׁר כּוֹס שֶׁל בְּרַכָּה בַּיָּמִין בְּלִי פְרוּד כָּלֵל, וּמְשׁוּם כִּף, אַתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם. כְּאֵן נִקְשֵׁר כּוֹס בַּיָּמִין כְּרִאֲוִי.

וְעַד זֶה אִמְר הַכְּתוּב, יְהוּדָה אַתָּה, לְאַתָּה הַזֶּה יוֹדוּךְ אַחִיךָ, וְלֹא כְּתוּב יְהוּדָה יוֹדוּךְ אַחִיךָ וְלֹא יוֹתֵר, אֲלֹא עַל שֵׁם שֶׁל אַתָּה. אַתָּה - מָקוֹם זֶה הַצְּטָרִיף לְשֵׁם הַזֶּה, וְלֹא אַחַר.

יְהוּדָה - הָאֵב הַרְאִשׁוֹן וְהָאֵב הַשְּׁנִי, וְלֹא הִנֵּה בּוֹ חֲלוּף לְעוֹלָמִים. וּמְשׁוּם כִּף פֶּרֶץ הַתְּגַבֵּר בּוֹ בְּגוֹבֵרְתּוֹ מָה שֶׁלֹּא הִיָּה כִּף לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם. וְעַל כִּף בְּנִינּוֹ שֶׁל דָּוִד מִתְחִיל אֵת הַחֲשׁוֹבּוֹן מִפְּרֶץ, וְלֹא מִבְּעַז, שֶׁהִיָּה בּוֹ שְׁנוּי. חֲבָרִים, אִם תִּשְׁגִּיחוּ, לֹא אִמְרָתִי דְבָרִים בְּסִטְרָה, וְאִף עַל גַּב שֶׁהֵם נִסְתָּרִים. וְעַד כִּף יְהוּדָה הַרְוִיָּת אֵת הַשֵּׁם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא אַתָּה. עֲמַד עַל בְּרִיו פַּעַם רִאשׁוֹנָה וּפַעַם שְׁנִיָּה וְלֹא הַשְׂתַּנָּה לְעוֹלָם. וּבְנֵי יְהוּדָה וְזָרְעוֹ מוֹדִים וְאוֹמְרִים כִּי אַתָּה אֲבִינוּ, מָה שְׂאִין בֵּן לְשָׂאֵר בְּנֵי הַגְּלוּל לְעוֹלָמִים. שְׂאֵר בְּנֵי הַגְּלוּל, שְׁנֵי אַבּוֹת, שְׂתֵי אִמָּהוֹת, יֵשׁ לָהֶם גּוֹן

כִּיּוֹן דִּיּוּדוּף אַחִיךָ עַל שְׂמָא דָּא, אַתָּה, כְּדִין יִדָּף בְּעַרְףְּ אִיבִיךָ, מִיַּד אַתְּכַפִּיין לְגַבְּךָ, וּשְׂמָא דָּא גָרִים.

יִדְעָנָא חֲבָרִיָּא יִדְעָנָא, דִּהָא אַתָּה שְׂמָא דָּא, אַתּוֹן אִמְרִין לְאַתֵּר אַחְרָא עֲלָאָה, דְכַתִּיב, (תהלים ק) אַתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם, בַּיָּמִינָא עֲלָאָה. שְׂפִיר אִיהוּ, דִּהָא כִּיּוֹן דְרַבִּי שְׂמַעוֹן אוֹדֵן לִיה עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְזָכָה לְכֻלָּא, כָּל מָה דְאִיהוּ אִמְר, הָכִי אִיהוּ וְשְׂפִיר.

אַבְרָם כִּד תְּהוּוֹן מְטָאן לְגַבִּיהָ, אִמְרוּ לִיה, וְאִדְכְּרוּ לִיה, יוֹמָא דְתַלְגָּא, כִּד זְרַעָנָא פּוֹלִין, לְחַמְשִׁין וְתַרִּין גּוֹוִינִין. דִּהָא אַתָּה כֹּהֵן, הָכָא אַתְּקִשֵׁר כּוֹס דְבְרַכָּה בַּיָּמִינָא, בְּלֹא פְרוּדָא כָּלֵל. וּבְגִין כִּף, אַתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם, הָכָא אַתְּקִשֵׁר כּוֹס בַּיָּמִינָא, כְּדָקָא יְאוֹת.

וְעַד דָּא אִמְר קָרָא, יְהוּדָה אַתָּה, לְהֵאִי אַתָּה יוֹדוּךְ אַחִיךָ, וְלֹא כְּתִיב יְהוּדָה יוֹדוּךְ אַחִיךָ, וְלֹא יִתִּיר, אֲלֹא עַל שְׂמָא דַּאֲתָּה. אַתָּה, אַתֵּר דָּא, אֲצִטְרִיף לְשְׂמָא דָּא, וְלֹא אַחְרָא.

יְהוּדָה, אֲבָא קַדְמָאָה, וְאַבָּא תַנְיִנָּא, וְלֹא הוּא בֵּיה חֲלוּפָא לְעֲלָמִין. וּבְגִין כִּף פֶּרֶץ אַתְּתַקַּף בֵּיה בְּתוֹקְפוּי, מָה דְלֹא הוּא הָכִי לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא. וְעַל דָּא בְּנִינָא דְדוּד, שְׂאִרִי חֲשַׁבְנָא מִפְּרֶץ, וְלֹא מִבְּעַז, דִּהוּא בֵּיה שְׁנוּיָא. חֲבָרִיָּא, אִי תִשְׁגַּחוּן, לָאו מְלִין בְּסִתִּימוֹ קָא אִמְינָא, וְאִף עַל גַּב דְּסִתִּימִין אִינוּן.

וְעַד דָּא, יְהוּדָה רְוּחַ שְׂמָא דָּא, דְאִקְרִי אַתָּה. קָם עַל בּוֹרִיָּה זְמָנָא קַדְמָאָה, וְזַמְנָא תַנְיִנָּא, וְלֹא אֲשַׁתְּנִי לְעֲלָם. וּבְנֵי דִיהוּדָה וְזָרְעָא דִילִיָּה, אוֹדֵן וְאִמְרִין כִּי אַתָּה אֲבִינוּ. מָה דְלִית הָכִי לְשָׂאֵר בְּנֵי גְלוּלָא לְעֲלָמִין.

שְׂאֵר בְּנֵי גְלוּלָא, תַרִּין אַבְהֵן, תַרִּין אִמָּהֵן, אִית לוֹן גּוֹוֹן לְבְנֵינָא. וְרִזִּין